

Interview bij de wisseling van districtsapostel (deel 3)

Op zondag 23 juni 2024 zal districtsapostel Rainer Storck ambtsrust ontvangen en apostel Stefan Pöschel zal de leiding van het kerkgebied West-Duitsland overnemen. In het derde deel van het interview blikken wij terug op de ambtsperiode van districtsapostel Storck, de vormende fasen en gebeurtenissen.

Districtsapostel: een terugblik op uw ambtsperiode. Hoe heeft de Nieuw-Apostolische Kerk in Nordrhein-Westfalen, nu West-Duitsland, zich sinds uw ambtsaanvaarding ontwikkeld?

Op het gebied van het kerkdienstbezoek zijn we kleiner geworden. Vandaag de dag zijn er niet meer zoveel gemeenten als in 2014: We moesten om verschillende redenen gemeenten samenvoegen. We hebben echter strategieën ontwikkeld over hoe dit te doen, hoe het niet willekeurig te doen en hoe te handelen wanneer een gemeente niet langer levensvatbaar is. We zijn proactief geweest - wat ook nogal ongemakkelijk was voor het kerkbestuur - en hebben nagedacht over hoe het de situatie er over vier, vijf of acht jaar uit zou kunnen zien op basis van de cijfers die we tot onze beschikking hadden. Op deze manier hebben we ook ons inzicht in uitgaven en financiën versterkt en aangescherpt om slechte investeringen te voorkomen.

Veranderingen die terug te voeren zijn op internationale besluiten van de districtsapostel-vergadering die we in deze tijd meemaakten, zijn het begrip van ambt (deel 1), in die zin dat we naar de opdracht keken en een districtsdienaar niet meer aan een ambt gebonden was. En dan is er natuurlijk het begrip ambt deel 2, waarin vrouwen in alle ambten van onze kerk gewijd kunnen worden.

Terugkijkend, wat waren de bijzondere gebeurtenissen of fases in de afgelopen jaren?

De Internationale Jeugddag 2019: pure stress in de aanloop, pure vreugde aan het einde. Toen: de samenvoeging van de kerkgebieden Hessen/Rijnland-Pfalz/Saarland en Noordrijn-Westfalen was vermoeiend, maar verliep goed. Dit zijn de gebeurtenissen die tijd en energie hebben gekost.

Laten we eens kijken naar de verschillende niveaus, van de kerkleiding tot de gemeenten: Wat is de status van de samenvoeging nu, na zes jaar?

(lacht) Ik ben altijd een zwerver geweest. Meestal verliet ik mijn opdracht na tien jaar, of het nu voorganger was of districtsvoorganger, apostel en nu districtsapostel. Als er iets is wat ik in deze tijd geleerd heb, dan is het wel hoe je dergelijke processen succesvol vorm kunt geven: Je moet kunnen luisteren en de ander begrijpen - tot op het niveau van districtsvoorganger en voorganger. Mijn indruk is heel duidelijk: ook al heb je verschillende levensgeschiedenissen of tradities, de districtsapostelen waren in de verschillende gebieden ook verschillend: wij zijn samengegroeid tot één kerkgebied. Dat geldt voor de ambten, dat geldt in het bijzonder voor de apostelen, maar dat geldt ook voor mijn broeders en zusters.

Kort na uw wijding hebt u drie prioriteiten gesteld voor uw ambtstermijn. Herinnert u zich dat nog?

Ja, natuurlijk, heel goed! Een daarvan was om er alles aan te doen om sluitende begrotingen te presenteren. Vervolgens om de gemeenten meer eigen verantwoordelijkheid te geven, zodat dingen in de gemeente besloten kunnen worden die niet centraal door de districtsapostel of de centrale administratie besloten hoeven te worden. En wat betreft de omgang met de christelijke kerken hier in ons land: meer letten op de overeenkomsten, meer samen doen dan de verschillen zien. Dat waren de drie punten.

Hebt u het gevoel dat u uw doelen hebt bereikt? Of: Hoe tevreden bent u met het bereiken van uw doelen?

We zijn op de goede weg.

Dus we zouden verder kunnen zijn?

Daar hoeven we niet bij stil te staan. We moeten vooruit kijken.

In de afgelopen jaren waren de financiën ook een reden voor de samenvoeging van gemeenten, omdat het duidelijk is dat we het aantal bestaande kerkgebouwen niet permanent in hun funvtie kunnen houden. Tegelijkertijd stelde de landelijke vergadering vast dat het positieve jaarresultaat van de afgelopen jaren alleen mogelijk was doordat het "tafelzilver" werd verkocht. Dat wil zeggen grond en gebouwen die niet meer in gebruik waren. Apostel Pöschel: hoe zal het hier verder gaan, vooral gezien het feit dat er altijd nieuwe gebouwen op de agenda staan, zoals die nu voltooid zijn in Essen of Bonn, Aken en Düsseldorf? Kunnen we ons dit in de toekomst nog veroorloven?

We hebben de beslissingen genomen voor de afzonderlijke projecten in het landelijk bestuur, dus aan de administratieve kant van het kerkgebied, afgewogen en tegen de achtergrond van de financiële situatie genomen. Daar is niets op aan te merken. Wat de toekomst betreft: als we minder inkomsten hebben, zoals ieder kind weet, kunnen we minder uitgeven.

Het zal belangrijker voor ons zijn om in de toekomst meer tevreden te zijn met wat we hebben, want dat is ook iets wat we kunnen leren van andere delen van de wereld: de vreugde van het geloof en het gemeenschapsgevoel hangen er niet vanaf of het herentoilet in Bahama-beige of in het mooiste wit betegeld is. Daarom moeten we onszelf waarschijnlijk opnieuw ontdekken en nieuwe wegen inslaan. Ik denk dat we, om zo lang mogelijk diensten te kunnen houden op individuele locaties, moeten nadenken over de vraag of dit altijd in onze eigen kerk is of dat er andere mogelijkheden en behoeften zijn.

De evangelische Kerk en de Katholieke Kerk hebben afzonderlijke proefprojecten waarbij gebedsruimtes gezamenlijk worden gebruikt en andere elementen zoals pastorale zorg voor

jongeren en kinderen worden gedeeld. Is dit iets wat we ons ook kunnen voorstellen als een vorm van samenwerking in de toekomst, of is dat nog ver weg?

Eén ding is misschien een pand, we hebben het over een ruimte waarin op wisselende tijden kerkdiensten worden gehouden. Zoiets is vandaag al mogelijk; het bestaat al op verschillende plaatsen in Europa en het is zeker een "eenvoudige" oefening.

Ten tweede is geen vraag of er samen kan owrden opgetrokken met andere christenen op basis van het evangelie. Aan de andere kant willen wij natuurlijk onze meerwaarde en ons nieuw-apostolische profiel met onze nieuw-apostolische medechristenen blijven onderhouden. Wij zullen daarom een zorgvuldige afweging maken: Wat is voordelig en wat is misschien minder voordelig. In principe is het gebruik van gedeelde locaties of ruimtes denkbaar en gezamenlijke activiteiten met medechristenen zijn tegenwoordig al aan de orde van de dag.

Ook in de toekomst zullen wij dit zeker aanbieden, maar ik geloof dat onze nieuw-apostolische zusters en broeders ook van hun kerk mogen verwachten dat zij haar eigen prioriteiten stelt.

Ter afsluiting van dit thematische blok: districtsapostel Storck, wat geeft u persoonlijk hoop voor de kerk van Christus in het algemeen en voor de Nieuw-Apostolische Kerk in het bijzonder?

Wij hebben nog veel gelovige zusters en broeders die zich op het evangelie oriënteren. Het geeft mij ook hoop dat er altijd moeilijkheden zijn geweest die de kerk hebben geschokt, die haar onder druk hebben gezet, ook door verkeerde beslissingen of het gedrag van gemeente- of kerkverantwoordelijken. Maar uiteindelijk zal de waarheid van het evangelie zegevieren, daar ben ik heel zeker van. Dat geeft mij hoop, dat blijft mijn hoop.

Apostel Pöschel: over een paar dagen neemt u de opdracht van kerkbestuurder over. Hebt u al een programma? Waarop zult u zich in deze tijd concentreren? Of zal het een verrassing zijn?

Als je zo'n belangrijke taak op je neemt, zou het het minst gunstig zijn om met verrassingen te komen. Ik denk dat het heel goed is dat alle leden van het kerkgebied erop kunnen vertrouwen dat de dingen met grote continuïteit doorgaan; dat we op koers blijven. De eerste nadruk zal zijn dat wij er geestelijk - hoe kan het ook anders - voor zorgen dat wij de eenheid bevorderen: in het kerkgebied en in het ambt van stamapostel. Dat is zeker zeer, zeer belangrijk.

Het tweede accent is de weg die de districtsapostel al is ingeslagen: Voor de toekomst van de kerk moeten we ook naar de financiële middelen kijken, we zullen zeker niet meer ten volle over ruime financiele middelen beschikken. Het derde punt is dit: Ik zou ook de nadruk willen leggen op de bevordering van kennis in het geestelijk ambt, dus theologische scholing en bijscholing van ambtsdragers.

Zijn er aandachtsgebieden waarvan u zegt: Oh, dat wordt een harde noot om te kraken!

Ja, telkens als je uit je comfortzone stapt - en dat geldt voor iedereen - met andere woorden als je een vertrouwde toestand verlaat, wordt het ongemakkelijk. Maar dat is wat we van Jezus Christus leren: maak het jezelf niet te gemakkelijk, accepteer de uitdagingen van het volgen van Hem. En als er onderweg hobbels zijn, is dat een stap op weg naar het doel.

Districtsapostel: in uw tijd was er de internationale jeugddag, er was de fusie van de kerkgebieden en er was een tijd die blijvende veranderingen in kerk en maatschappij bracht: corona. Hoe hebt u die tijd ervaren?

Dat waren enkele van de meest inspannende jaren die ik als districtsapostel heb meegemaakt: aan de ene kant de broeders en zusters kerkdiensten blijven verlenen, de juiste beslissingen nemen, hen door de tijd leiden. Ik denk dat we dat heel goed voor elkaar kregen; maar dan hadden we in het spectrum van de meningsvorming dezelfde dwarsdoorsnede als in de samenleving en het was niet altijd gemakkelijk om iedereen tevreden te stellen.

In hoeverre heeft de ontwikkeling tijdens de coronaperiode nog invloed?

Op het gebied van het bezoek aan kerkdiensten, natuurlijk. We zitten [in Duitsland] op zeventig procent ten opzichte van 2019. Hoewel je natuurlijk ook rekening moet houden met de jaarlijkse statistische daling. In feite is het echter zeventig procent tot honderd procent in 2019.

Corona heeft het sindsdien mogelijk gemaakt om elke zondag en elke woensdag een openbare kerkdienst op YouTube uit te zenden. Apostel: wat vindt u van dit aanbod?

Voor mij is het positief. Als kerkgebied West-Duitsland hebben we er nooit een geheim van gemaakt dat we erachter staan, omdat we zo broeders en zusters kunnen bereiken die - om welke reden dan ook, waarover wij niet kunnen oordelen - de kerkdienst niet kunnen of willen bijwonen. Als we zo'n aanbod creëren, kunnen we ons verheugen als het Woord van God ook hun huiskamers bereikt. Dus: heel positief - waarbij de oproep mag worden gedaan dat we mensen uitnodigen om de diensten bij te wonen; want daar vieren we het Heilig Avondmaal, worden we uitgenodigd aan de tafel van de Heer - en dat kan alleen persoonlijk.

Districtsapostel: is er iets dat wij tijdens de periode van het coronavirus misschien opnieuw hebben leren waarderen?

Ja: hoe belangrijk de gemeenschap is - en niet alleen in kerkelijk verband. Als ik terugdenk aan onze eerste kerst, toen de kinderen en kleinkinderen in ploegen naar huis moesten komen... We mochten wekenlang niet met meerdere mensen samen zijn. Je kunt niet echt zonder gemeenschap - familie, vrienden, buren, mensen in het algemeen en de kerk. Dat heb ik in deze tijd geleerd.

Wordt vervolgd ...

Voor deel 1 van het interview, klik hier.

Voor deel 2 van het interview, klik hier.

Tekst en foto's: NAK Westdeutschland

13. juni 2024

